

KLADDA

A jsme tady zase.

Před několika dny jsem se snažila dostat mezi lidi říjnový výtisk a teď už tu máme listopadový. Stejně jako minule začnu omluvou za chyby, které se vyskytly. Spousta překlepů, které jsem už z únavy neviděla, chyba v obsahu a špatné zarovnání textu u Otomarova článku o lodích. Přes všechny tyto nedostatky doufám, že se vám číslo líbilo a snad jste zaregistrovali novinky, které vám přineslo. Vlastně spíš jednu novinku, totiž krásné tvrdé desky (to nebyl můj nápad!). Za tento nápad jsem chtěla moc poděkovat panu učiteli Ševčíkovi. A když už jsem u toho děkování, využiji ho pro poděkování celé redakci – ať už mým drahým spolužákům, kteří drou div z nich nesleze kůže, tak úžasným žákům z prvního stupně, kteří se tak úžasně angažují do tvoření Klády.

Za okny nám spadl první sníh a s ním spadlo i spoustu skvělých nápadů. Například Katku napadlo, že by bylo skvělé zvelebit naši nástěnku (když už ji máme) a proto v nejbližší době čekejte její vylepšení. Jaké, to si zatím nechám pro sebe, tak se nechte překvapit. Taký bych chtěla podotknout, že je to první číslo, které vyšlo (nebo aspoň bylo posláno do tisku) v termínu a toho si moc vážím, protože všichni jsme si docela dost „máklí“. Ale děláme to rádi a s úsměvem. Další číslo plánujeme ještě před vánočními prázdninami, tak držte palce, ať máme nervy vyseďávat do nic před monitory a ťukat články. Tímto bych vás ráda přivítala u listopadového čísla, které je přeplněné skvělými informacemi. Dozvíte se všechno možné, ať už kolik lidí z naší školy by rádo americký radar v Brdech nebo společně poznáme Záhady Sluneční soustavy – jestli je Mars ze svou planet a další zajímavosti. Samozřejmě vás čeká, tak jako vždy, vaše filmová dávka a také vás Pavla seznámí s úžasnou knížkou Malého Prince. A Marek pro Vás samozřejmě sleduje aktuální dění, stejně tak jako se Otmar vrací do minulosti.

Jo a nezapomeňte, prosím, na překrásné články a básničky našich mladších spolužáků. Všichni se snažíme vykouzlit na vašich tvářích úsměv, tak nám udělejte radost!

Adéla Neubertová

Film.....4

Svěrací kazajka vás dozajista sevre.

OBSAH:

Kniha.....5

Pavla Taněvová vám představí svět Antoina de Saint Exupéryho a také svět jeho *Malého Prince*.

Úvaha.....6

Cesta do hlubin kantorovy duše. Myslím, že panu učiteli Vackovi zaskočím osobně poděkovat, předat květiny a další serepetičky.

Aktuální komentáře.....7

A je tu Shake s další vydatnou dávkou všech možných i nemožných událostí, které vám vydatně okomentoval.

Akce školy.....8

Ta Kladská už zase něco chystá. Co to bylo tentokrát, se dozvíte v našem článku o akcích, které škola pořádala nebo kterých se zúčastnila.

Anketa.....10

Víme něco o radaru? A hlavně - chceme ho?

Rozhovor.....11

Potřebujete někoho účinně zabavit? Prostě mu dejte pár otázek na vypracování... Tentokrát jsme vyzpovídali slečny studentky.

Seriál.....13

Tentokrát vám Otmar předvede loď *Queen Mary*.

Cizojazyčné.....15

Anglicky a německy o nebezpečích internetu.

Lifestyle.....17

Katka Vitochová vám odhalí zákoutí hip-hopu a stylu života těch, kteří hip-hop "vyznávají"-

Internet.....19

Chcete vlastní web nebo blog? Ukážeme vám kde ho můžete mít!

Kuriozity.....21

Zločiny a zločinci...

1. STUPEŇ.....22

Naši milí malí spolužáci, píšou krásně...

FILM

Film ze kterého se vám rozbuší srdce, budete se držet opěrek a budete se snažit nedýchat, abyste nevyrušili sami sebe. Protože Adrien Brody vás dostane do budoucnosti!

V úžasném thrilleru z roku 2005 vám John Maybury přinesl nejen dvě zářící hvězdy – Adriena Brodyho a Keiru Knightley – ale hlavně úžasný příběh a strhující filmový zážitek. Adrien Brody coby Jack Starks, veterán z války v Perském zálivu, kde utržil přímou ránu do hlavy, je neprávem obviněn z vraždy. Občas mívá „výpadky mysli“ jako následek postřelení a proto ho nezavřou do vězení, ale je svěřen do péče psychiatrů. Ti na něm vyzkouší všechno, ale Jack nevěří, že je nemocný a tak odmítá léčení. A jak je známo, pokud subjekt není aspoň trochu upřímný, léčba nefunguje. Proto na něm lékaři vyzkouší novou experimentální léčbu, snaží se navodit pocit mateřské dělohy tím, že Jacka zavírají do boxů v márnici. Jack ovšem zjistí, že pokud je uvnitř soustředěný, může cestovat v čase.

Dostává se do budoucnosti, kde se setká s velmi krásnou dívkou (Keira Knightley). Zjistí také, že před pár lety, než se dostal na psychiatrii, ji potkal jako malou holčičku. Jeho další zjištění však není tak milé. Jack se totiž dozví, že mu v jeho čase zbývá už jen několik dní života.

Dva spleť příběhy se odvíjejí v překrásné souhře a Keira i Adrien jsou vážně úžasní herci. Všechno se snaží nedovolit, aby Jack zemřel a Jack navíc zjišťuje od lékařů z budoucnosti (těch, kteří ho léčí i v jeho čase), že byl velmi zajímavý a že spousta z nich pomohl s kariérou. Mladé doktorce, která léčila malého syna své přítelkyně, například doporučil, aby mu dala elektrický šok. Věděl jistě, že to chlapce uzdraví. A nakonec se odhodlá, několik hodin před tím, než má zemřít požádá doktorku, aby ho odvezla za tehdy ještě živou matkou Keiry. I jí vyloží budoucnost.

Nebudu říkat, jak film skončí, protože bych vám sebrala veškeré kouzlo. Ale musím podotknout, že je třeba se stoprocentně soustředit, že začátku se film možná bude zdát zmatený. Ale vydržte u něj, protože je to zážitek, o který byste neměli přijít.

Adéla Neubertová

KNIHA

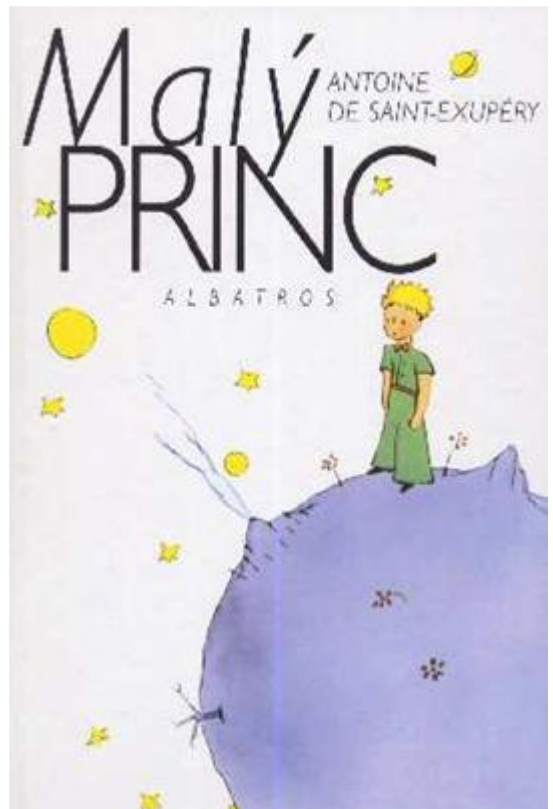
Napsal: Antoine de Saint – Exupéry

Ilustroval: Antoine de Saint – Exupéry

Nakladatelství: např. Albatros, Cesty...

O čem kniha je:

Antoine de Saint – Exupéry byl letcem. Napsal o svém povolání mnoho knih. Třeba právě Malého prince. Vypráví, jak ztroskotal v poušti na Saharě. Když se pustí do opravy motoru, navštíví ho chlapec se zlatými vlásky. Prosí pilota, aby mu nakreslil beránka. Pilot nejdřív nechce, ale nakonec se dá přesvědčit. Tak vznikne mezi nimi přátelství. Malý princ mu začne povídat o své malé planetce, jedné z tisíce a přesto tak neobyčejné. Také se mu svěří se svým nepochopením vůči dospělým. I vy to znáte – dospělí jsou někdy tak zvláštní. Než se dostal k pilotovi, navštívil princ například planetu krále, pijana a dalších, kteří mu svěří své osudy a myšlenky. Malý princ je kniha napsaná dospělým, který smýšlí jako dítě a umí děti pochopit. To ne každý umí. A ten, kdo není líný o věcech přemýšlet a dívat se na svět více pohledy, najde v této knize určitě zalíbení.

Něco o autorovi (pro ty, kdo chtějí vědět víc):

Antoine Marie Roger de Saint – Exupéry se narodil 29. června 1900 v Lyonu. Povoláním byl letec, ale byl také spisovatelem, filozofem a humanistou. Pocházel ze šlechtického rodu a měl tři sestry a jednoho bratra. Roku 1931 se oženil s Consuelou Suncin de Sandoval. Napsal deset knih, ale Citadelu již nestihl dokončit. Datum jeho úmrtí není přesně známo, ale předpokládá se, že s letadlem ztroskotal 31. července 1944 někde ve Středozemním moři.

Moje hodnocení:

Pěkná poetická kniha, kterou stojí zato přečíst (a nemusíme se bát, že by byla nudná, přestože já ji mám jako povinnou četbu). Určitě doporučuji.

Pavla Taněvová, 7.A

Úvaha

CESTA DO HLUBIN KANTOROVY DUŠE

Nejprve bych rád poděkoval redaktorům časopisu Kláda za projevenou důvěru, kterou ve mě vložili, za jejich korektní, a především beznátlakové přesvědčovací metody při „žádosti“ o sepsání tohoto článku a taktéž i za jeho nenásilné vymáhání. Téma „Můj vztah ke studentům“ je velice zajímavé, i když zpočátku mi přišel titulěk „Šikana učitelů“ zajímavější. Obávaje se však hněvu našich milých a mírumilovných redaktorů, zůstal jsem u původního tématu.

Ale vážně. Na otázku, jaký je můj vztah ke studentům, bych odpověděl stručně a jasně: KLADNÝ. S klidným svědomím mohu říci, že ve škole není žádný student ani studentka, které bych neměl rád. Je samozřejmé, že ke každému z nich mám osobní vztah. U někoho tento vztah vznikl velice rychle a přirozeně, k někomu jsem si musel cestu chvíli hledat. Je jisté, že v partnerském vztahu, a mám na mysli partnerství mezi učitelem a žákem, nezáleží pouze na mně (na učiteli), ale stejnou měrou i na žákovi, jaký tento vzájemný vztah bude. Přirozeně by mě těšilo, kdyby i žáci měli podobný „partnerský“ pocit z našeho setkávání. Někdo by možná chtěl zaměnit význam slova partnerství za „kamarádšovství“ nebo má mylnou iluzi o tom, že si může k učiteli dovolit cokoli. To by ale nebylo partnerství! Mluvím o tom, že když se ke mně někdo chová slušně a přátelsky, měl bych to brát jako podanou ruku, nabídku přátelství. A je pouze na každém z nás, zda podanou ruku přijme, bude se chovat stejně slušně a přátelsky, nebo jestli si tuto nabídku nezaslouží a odmítne ji.

Nicméně mám radost, stejně jako mí kolegové, když některá přátelství přečkají i dobu působení na škole, když se žáci vrací zpět na „místo činu“ za svými kantory, nebo toto přátelství dokonce přesáhne hranice školní budovy. V tomto ohledu je učitelské povolání výjimečné. Přes všechny útrapy s třídními kolektivy máme úžasnou možnost setkávat se s velkým množstvím mladých osobností. Nemyslím tím ty, kteří dělají něco výjimečného, myslím tím studenty, kteří jdou správnou cestou a budou především dobrými lidmi. Nemusí ani ohromovat svými vědomostmi, důležitější je, jací z nich budou lidé. Možná to zní jako fráze, ale přinejmenším pravdivá. I když známujeme převážně vědomosti, stejně si nejvíce vážíme toho, jací žáci jsou a kam směřují.

Na toto téma by se dalo ještě dlouho povídat, ale mí přátelé redaktoři již položili časovanou bombu za mé dveře, prý již musí článek otisknout. Nerad bych je zklamal. Tak si dovolím závěrem jen jednu repliku: „Student má také duši.“

Poznámka autora: „Kantor také!“

S přátelským pozdravem Oldřich Vacek

Aktuální komentáře k aktuálním událostem

A máme tu uplynulý měsíc a s ním další díl Komentářů. Řekl bych, že se v říjnu stalo mnoho zajímavých věcí, tak jsem vybral alespoň nějaké.

Sněmovna souhlasí: dětem hrozí vězení už od 14 let! S tím souhlasím také. To jsme dva. Děti v dnešní době dospívají mnohem dříve, než to bylo třeba před deseti lety. A tím se také objevuje čím dál více dětské kriminality. Dokonce už můžou mít i pohlavní styk. To ho ale mohli mít i tak, ale byly za to stíhání. Teď to bude legální. Jak už jsme říkal, lidstvo dospívá mnohem dříve, a tak se může stát, že pár desítek let budou dospělé už v deseti. Udělejte si na to svůj vlastní názor.

Další megapožár v Praze. Shořela vietnamská tržnice. Já si myslím, že by Ivan Langer (ministr vnitra) řekl, že začíná válka gangů. To on řekne na každý požár. Někdo si říká, že v Praze pořád hoří, ale já vás uklidním: Pořád nehoří. Jen shořelo jedno výstaviště a jedna asijská komunita. Nic zvláštního. Ano, jsou to požáry v poměrně blízkém rozmezí, ale to nemusí vůbec nic znamenat. Třeba to je jen nešťastná náhoda.

Nová policejní auta mají na kapotě špatný znak. Bylo vyrobeno zhruba 540 vozů a všichni mají špatný znak. Celková oprava bude stát 1,4 milionu korun. No to je tak, když si někdo nehlídá svoji zakázku. Ale není se čemu divit. Jsme v České Republice a pokud jde o naši policii, tak už se vůbec nedivím. Co by to bylo za policejní vozy, kdyby neměly nějaký skandál?

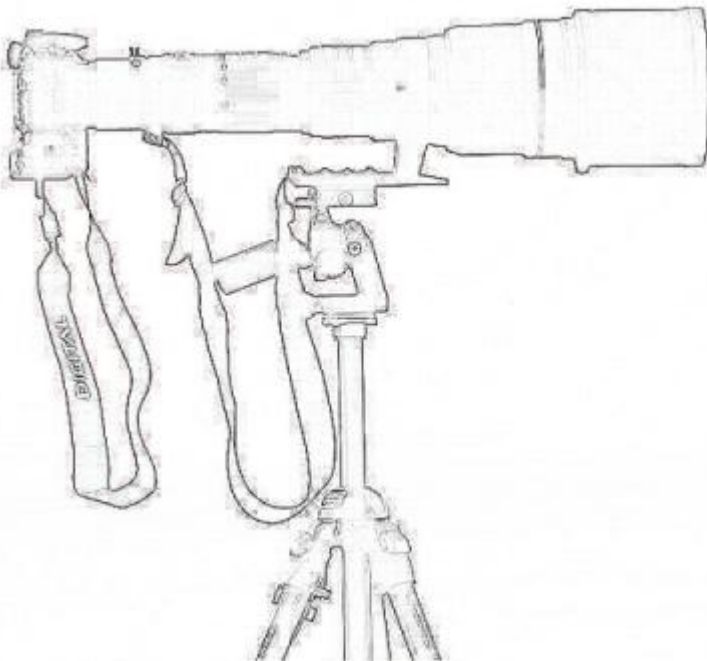
Amerika má nového prezidenta. Prvním černošským prezidentem se stal Barak Obama. Já osobně jsem fandil Obamovi, protože je na rozdíl od McCaina mladý a má v sobě takový zvláštní náboj a mohlo by to v Americe sehrát nějakou významnou roli. Mě prostě Obama přijde pro současnou politickou i hospodářskou situaci nejvhodnější.

A kdo je lepší pro

Česko? Je to docela vtipná úvaha. Je to jakoby se bavili dva komáři, který náklad'ák by jim přejel hlavu lépe. Jestli to bude Tatra nebo jiná značka. Americký prezident se nemůže srovnávat s našim prezidentem. Americká převaha v ekonomice, vojenství, hospodářství a jiných věcech je prostě nesrovnatelná. Takže ta naše zvědavost je jako šmírování kolibříka v šatně, co se bude dít na jevišti.

Tak a je tu konec. Ale nesmutněte. V dalším čísle si opět můžete přečíst, co se stalo a co nestalo a co by se mělo stát. Bohužel vás nemůžu upoutat na další číslo Komentářů, protože nejsem vědma. Společně s mým dalekohledem pro vás něco zajímavého vybereme. Hodně úspěchů a hezký začátek prosince.

Ahoj.

Shake

Akce školy

Exkurze národního divadla

Žáci deváté a osmé třídy postupně navštívili Národní divadlo. Exkurze proběhla v pondělních odpoledních hodinách. Pan průvodce nás zasvětil do tajů Národního divadla, ukázal nám základní kameny a pověděl nám mnoho zajímavých věcí o oponě a obrazech, sdělil nám spoustu neznámých i známých jmen. Občas mu vypadával text a přeřikával se, ale v podstatě, když se člověk snažil, tak i něco pochytil. Návštěva Nár. Divadla, je podle mne součástí kulturního vzdělání, každého občana.

Turnaj ve stolním tenise

5.listopadu se zúčastnila chlapecká sestava mladších žáků druhého stupně, obvodního kola ve stolním tenise. Marek Šach, Vojta Mirovský, Marek Tluchoř a Adam Šmejkal byli úspěšní! Skončili na 1. místě a postupují do krajského kola. Tak jim držíme palce!!!

Projekt Člověk v tísní

Opět bude řeč o osmácích a devátácích. Ve škole jsme si promítali film. Ale ne tak ledajaký . Byla v rámci projektu Jeden svět na školách, a téma bylo: srpen 1968. Na toto promítání dokumentu bude navazovat v úterý beseda s paní Kamilou Moučkovou, která se s námi podělí o všechny zážitky a dojmy z dob tohoto dění.

Třídní schůzky

Ano, opět to přichází, pro někoho věc příjemná, pro někoho poměrně méně. Třídní schůzky jsou tady. Přichází zúčtování našich úspěchů a neúspěchů. Naši rodiče si přijdou sednou do našich lavic a vyslechnou ty stížnosti a chválu na nás. Naštěstí nejen to, dozvědí se mnoho informací k akcím co byly i k těm co teprve budou a tak pokud nemáte za rodiče supermana, přijde z třídních schůzek, které absolvoval po své práci natolik utahaný, že třeba ani nebude mít sílu vám vynadat, doufejme, že na pochvalu, mu síly budou stačit.

Den otevřených dveří

Ve středu 12. se konal den otevřených dveří, málo kdo jste to asi přehlédli. Do školy proudily davy zvědavých maminek a tatíneků a hlavně jejich ratolestí, které měli možnost vyzkoušet si jednoduché počty, kouknout se na pokusy, zhlédnout zkoušku školní kapely, vyplnit si křížovky a doplňovačky nebo se kouknou to „kosmetického salónu, odkud odcházeli různě pomalované. Za tyto úkoly dostávali body, které potom vyměnily za malé dárečky.

ANKETA

A opět nám uplynul další měsíc a s ním další *anketa*. Tentokrát jsem hodně přemýšlel nad tím, na co bych se vás měl zeptat. A vymyslel jsem. Jak již víte, americký radar je v poslední době aktuální a je okolo něj mnoho otázek. 17. listopadu protestovalo hnutí „Ne základnám“ při pietním aktu na oslavu 19. let naší postkomunistické republiky. Většina Čechů není pro radar. Ale proč? Když jsme spojenci USA a jsme v NATO a OSN a jiných „západních“ organizacích, tak proč nechceme radar?? To se snad bojíme výhrůžek z Ruska, že bude rozmisťovat rakety proti našemu státu? To snad ne. Rakety jsou na nás stejně namířeny od doby socialismu. Nebo má snad Rusko na nás takový vliv, že nám ještě může nařizovat, co máme nebo nemáme dělat? Mladí lidé říkají: „demokracie není na prodej“. Ale my jako stát nejsme soběstační se vojensky i ekonomicky ubránit. Chceme si zachovat svoji „českost“. Ale tím, že budeme opovrhovat zeměmi, které nám v případném napadení dávají pomocnou ruku, si myslím, že je neuvážené! Já neříkám, abychom byli satelitní stát EU či USA jako za dob socialismu. Ale když se budeme k těmto velmi důležitým věcem stavět zády a kritizovat je, tak se také může stát, že se na nás dnešní spojenci „vykašlou“ a nechají nás být. Ani se nedivím, že západní státy tvrdí, že ČR není rozhodná, či že jsme postkomunistická země, která nemá ještě jasno, co opravdu chce. Příkladem je stupňující růst moci komunistické strany u nás. Výsledkem toho jsou krajské volby. Proto bych dělal všechno, aby se u nás tento negativní vývoj dále neopakoval.

Ale co říkáte vy na americký radar v Česku. Měl by tu být?

Ano- 35,1 %

Ne- 51,4 %

Nevím- 13,5 %

Myslím, že výsledky hovoří za vše. Většina lidí v naší škole radar nechce.

Neříkal bych, že my tomu ještě nerozumíme a nemáme ponětí o tom, co to vůbec americký radar je. Stačí se podívat na výsledky známých statistických agentur. Jsou podobné, jako tato.

Tak a máme tu konec. Ale nezaoufejte, v dalším čísle opět pro vás něco zajímavého připravím. Zatím se mějte hezky a ahoj buď v Komentářích nebo v Anketě. A protože již v komentářích je má nová přezdívka, nemusíte se bát, že to pro vás píše někdo jiný. Ne, jsem to pořád já.

Shake

Rozhovor

Tentokrát jsme pro vás vyzpovídali studentky, které křižují naši školu. Tak tady jsou:

1. Proč jste si vybral/a zrovna pedagogiku?
2. Nelitujete toho?
3. Proč máte rád/a děti?
4. Jaký obor chcete učit?
5. Myslíte si, že Vás tato práce bude bavit celý život?
6. Dokážete být nestraný/á?
7. Jak si myslíte, že se má chovat správný učitel?
8. Myslíte si, že pedagogové přináší nějakou oběť?
9. Uvědomují si to podle vás ostatní?
10. Co vás na základní škole bavilo za předměty?
11. Co jste naopak rád/a neměl/a?
12. Byl k vám někdy nějaký pedagog nespravedlivý?
13. Domníváte se, že vás bude bavit učit i ty, kteří o výuku nejeví zájem?
14. Měl/a jste někdy nějaký kázeňský postih?
15. Kolik chcete mít dětí?
16. Kolik podobných návštěv škol už jste měl/a?
17. Líbí se vám naše škola, proč?

Slečna Matulíková:

1. Vybrala jsem si studium jazyků s tím, že bych je mohla jednou učit. Proto je pro mě pedagogika povinná.
2. Ne, nelituji, nemusím se bát, že nenajdu pracovní místo.
3. To si budu muset ještě ujasnit
4. Německý a ruský jazyk.
5. Myslím, že mě to bude bavit a jestli celý život, to záleží na tom, jak to budou zvládat moje nervy.
6. K práci učitele to patří, takže snad ano.
7. Důležitá je jeho autorita a energičnost. Aby si uměl zjednat pořádek ve třídě, jedině tak má šanci, že žáky něco naučí
8. Dobrý učitel je jedině ten, který se té práci obětuje, je dobře připravený na hodinu a je aktivní.
9. Kdo ostatní? Pokud jiní učitelé, tak určitě ano, pokud nějaké „ostatní“ mimoškolské profese, tak určitě ne.
10. Tělocvik, Hudečka, němčina
11. Matiku, fyziku
12. Nevybavuji si nic hrozného.
13. To není o tom, že mě to bude bavit, ale zda to zvládnou, aby i takovým žákům něco v hlavě zůstalo.
14. Měla jsem pouze jednu poznámku v žákovské knížce v druhé třídě ZŠ za to, že jsem svou spolužačku nazvala krávou. Paní učitelka napsala, že si pletu lidi se zvířatama.
15. Dvě.
16. Tahle je první.
17. Ano, líbí. Je tu pěkná výzdoba, příjemní učitelé...

Slečna Metelcová:

1. Mám ráda děti a baví mě pracovat s nimi.
2. No v některých třídách ano.
3. Protože říkají všechno na rovinu, nepřetváří se.
4. Čj a Fj
5. Asi ne, budu muset mít pauzu, ale pak se k tomu určitě vrátím.
6. Snad ano.
7. Být spravedlivý, musí zaujmout.
8. Samozřejmě a ne jednu
9. Moc lidí ne, už jen platy to dokazují
10. Chemie, francouzština a angličtina
11. matematiku
12. Ano – u maturity, měla jsem excelentní výkon, což řekl i přísedící, ale protože jsem u zkoušející učitelky byla „dvojkařka“, nedostala jsem jedničku.
13. Bude muset.
14. Na nic si nevzpomínám, tak asi ne,
15. Dvě až tři.
16. Asi tři.
17. Ano, je to rodinná škola, učitelé jsou milí a i žáci

Slečna se nepodepsala:

1. Už od malička jsem chtěla být učitelkou.
2. Ne.
3. Vidí svět pozitivněji a optimističtěji než dospělí kontakt s dětmi je tedy mnohem příjemnější
4. Nj a Rj
5. Doufám, že ano
6. Zatím se mi to, myslím, daří
7. Především musí být spravedlivý, všímavý a hlavně jistý ve svém oboru (myslím znalostně)
8. Určitě, nesetkávají se často s vděčností, když „vymačkávají“ ze sebe maximum, aby to mohli předat dál
9. Kdo ostatní? Jiná pedagogové většinou ano, žáci většinou ne, jejich rodiče většinou také ne
10. Matematika a dějepis, také výtvarka a mnoho dalších
11. Takový předmět jsem neměla.
12. Na ZŠ ne
13. Bude to výzva, takže ano.
14. Má kázeň se zbožila ža na střední.
15. Dvě
16. Tahle je první
17. Ano, je útulná, má barevné třídy (my jsme měli bílé) a výzdoba je také originální a hezká

Seriál

Luxusní obři mezi válkami

Část III.

R.M.S. Queen Mary

Lod' byla pojmenována po manželce krále Jiřího V. Stavbu objednala paroplavební společnost Cunard 3.4.1929 a začalo se s ní 1.12.1930. Mělo jít o první ze dvou lodí, které by podle plánu jednou týdně zajistily pravidelné spojení Southamptonu s New Yorkem. Majitelé tak chtěli odpovědět na nadvládu dvojice německých „superparníků“ Bremen a Europa, k nimž se měla záhy přidat ještě francouzská Normandie. Loděnice John Brown & Co. Ltd. v Clydeparku začali s prací na nové lodi v prosinci 1930. Vinou světové hospodářské krize se stavba o celý rok pozdržela. Společnost Cunard požádala britskou vládu o půjčku, aby mohla loď dokončit. Nakonec od ní obdržela částku, jak na dokončení již rozestavěného plavidla, tak i na postavení dalšího nového parníku, jenž po sléze vyplul jako Queen Elizabeth. Britská královna Marie spustila nový parník na vodu 26.9.1934. Jelikož v té době již jedna loď Queen Mary existovala, uzavřela firma Cunard dohodu, podle níž měl její majitel přejmenovat svou loď na Queen Mary II. Na první plavbu se vydala 27.5.1936.

Queen Mary se vyznačovala majestátním vnějším vzhledem, jenž doplnil střídmy styl interiéru, které přesto nabízely cestujícím luxusní prostředí. Pokud šlo rychlost, prokázala Queen Mary převahu. V srpnu 1936 připravila Normandii o Modrou stuhu za nejrychlejší plavbu přes Atlantik v obou směrech. Normandie získala prvenství opět v roce 1937, ale Queen Mary své dominantní postavení v roce 1938 opět obhájila.

O tento rekord ji připravila až loď United States v roce 1952. Koncem srpna 1939 byla Queen Mary na cestě z New Yorku do Southamptonu. V té době již vysela ve vzduchu hrozba 2.světové války a parník na cestě domů doprovázel britský bitevní křižník Hood. Parník znovu vyrazil do New Yorku 1. září. Když doplul do cíle, byla Velká Británie opět ve válce. Kapitán tehdy dostal pokyn zůstat s lodí v New Yorku, kde setrvala i Normandie. V roce 1940 se k dvojici plavidel přidala i Queen Elizabeth. Očividně nemělo smysl držet lodě stranou jen proto, aby nedoznaly úhony. Queen Mary tedy vyrazila z New Yorku do Sydney v Austrálii, kde se stala jedním z parníků přestavěných k transportu vojáků do Velké Británie. Posléze se k ní přidala i Queen Elizabeth. Oba parníky se staly největšími a nejrychlejšími transportními válečnými plavidly. Často při jediné plavbě převezly na 15 000 vojáků. Vzhledem ke své rychlosti se mnohdy plavily samy a bez ochrany válečnými plavidly. Spoléhalo se na to, že ochranu jim zajišťuje vysoká rychlost. Velikost lodí a jejich hodnota nakonec vedly německé představitele k tomu, aby kapitánovi ponorky, které se podaří kterýkoli ze dvou parníků potopit, nabídly vyznamenání spojené s finanční odměnou.

Vysoká rychlost britských lodí ale vylučovala, aby je německé ponorky mohly stíhat. Mohly na ně tudíž narazit jen náhodou. Nejnešťastnější nehoda související s Queen Mary se stala 2.10.1942, kdy parník náhodou potopil jedno z doprovodných plavidel. Lehký křižník H.M.S. Curacao křižoval trasu parníku. Posádka špatně odhadla rychlost Queen Mary a parník narazil střední částí trupu do křižníku. Křižník se rozpadl na dva kusy a potopil se. Zahynulo 338 mužů. Vzhledem k bezprostřední hrozbě útoku německých ponorek nemohla Queen Mary zastavit a ani zpomalit, aby pátrala po trosečnicích. Když 2.světová válka v roce 1945 skončila, Queen Mary se 31.6.1947 vrátila k civilní službě. Společně s Queen Elizabeth byla obě plavidla bezesporu nejlepšími parníky, které v severním Atlantiku zajišťovaly dopravu cestujících. Bez ohledu na modernizaci však transatlantickou lodní přepravu cestujících stále více ohrožoval rozvoj letecké osobní dopravy. Spuštění transatlantické letecké dopravy pomocí proudových strojů se v roce 1958 stalo mezníkem vyznačujícím poslední fázi, kdy z komerčního hlediska ještě mělo smysl přes Atlantik provozovat lodní dopravu osob. V této závěrečné etapě se již nezřídka stávalo, že Queen Mary připlouvající do cílového přístavu (zejména v zimě) měla na palubě více členů posádky než cestujících. Ve snaze odvrátit nejhorší byla loď od roku 1963 v zimě nasazována na okružní vyhlídkové plavby. V roce 1965 dospěl zisk Cunardu na transatlantických plavbách k nule. Vedena cílem získat další finanční prostředky celou flotilu včetně Queen Mary zastavila. Nakonec se rozhodla loď prodat. Místo na japonském šrotišti skončil parník na kalifornském Long Beach. Svou poslední cestu s cestujícími ukončila Queen Mary 11.2.1967. Poté byla stažena ze služby. Po přeplavbě do Long Beach se loď proměnila v muzeum a hotel. Kotví zde dodnes jako velice populární atrakce pro místní obyvatele i návštěvníky.

Cizojazyčné

ENGLISH

The secrets of INTERNET

Everyone uses it. Older people try to use it! Yes we are talking about Internet. Many people buy things on the Internet, or buy in E-Shops, flowers for their gardens. A Grandmother can use it to send emails to her grandchildren. Grandfathers would find some magazine, and with a bit of luck he could buy it now!

Adults use it primarily in work, they show their companies to other people, or they could find a new job. And us? We can find everything on the Internet; from online diaries, to accounts of special interests.

The majority of young people use the Internet for fun. They play games, or chat to people. But many from them don't care what they are saying to „someone from the other side“. There have been many CASE when a child met with friend from the Internet, and this child thinks this new „friend“ is the same age. But sitting on the other side of the computer screen is a strange old man, with a vicious propensity.

The next danger of the Internet is downloading movies or music... your new movie could be a computer virus! Viruses sneak into your PCs inside, clear your folders and erase all your files. We say to everyone...Have antivirus programs! While there are problems, the internet is an Amazon device. But don't forget you never know who is on the other side!

"On the Internet, nobody knows you're a dog."

DEUTSCH

Es bedient jeder. Und ältere Menschen bedienen. Ja, wir sprechen über das Internet. Es ist nicht ungewöhnlich, dass seine Großmutter an E-Mails Enkel. Oder sollte es der Suche nach Rezepten und habe ein E-Shop Blumen in den Garten. Erwachsene bedienen Internet vor allem bei der Arbeit, Werbung für Ihre Firma auf sie, verkauft oder auf Auktionen und kaufen alles. Und wir? Wir finden fast alles. Sie können es aus den Unterlagen für die professionelle Arbeit. Die meisten jungen Menschen das Internet bedienen, vor allem für Unterhaltung. Jetzt verschiedenen Spielen, lernen durch seznámek und Chats. Aber viele von ihnen egal, was die Anweisungen auf dem Bildschirm "kommunizieren. Passiert Ihnen viele Male, dass die Kinder gesagt, seine Anschrift und nach der Familie nach Hause zurückgekehrt, die Familie finden eine leere Wohnung. Schlimmer noch, wenn Kinder verhandeln einer Sitzung, "blind" und ist der Auffassung, dass auf der anderen Seite, sitzt wie ein alter Freund. Und statt der Sitzung gibt čtyřicetiletý eine seltsame Mann, anfällig für Perversität.

Eine weitere Gefahr ist im Internet zum Download von Filmen oder Musik. Sie können Computer-Viren. Angriffe auf Ihren Computer, Ihre Daten gelöscht und Computer zahltí Gott weiß, was. Oder einigen Antivirus-Programmen wird scheitern, wenn mit ihnen konfrontiert. Ein Computer-Virus als nepoděkuje Sie ein. Aber trotz dieser Nachteile ist das Internet eine tolle Erfindung. Wenn ja prominenten Erfinder, Wissenschaftler und die Entdeckung des vergangenen Jahrhunderts haben es geschafft, die das Internet noch viel mehr zu konstruieren, finden und entdecken. Und es ist für uns zu sein mit diesen Aufgaben zhostili Internet. Aber ich nie vergessen, dass dem Bildschirm sitzen kann jemand ganz anderes.

Life style

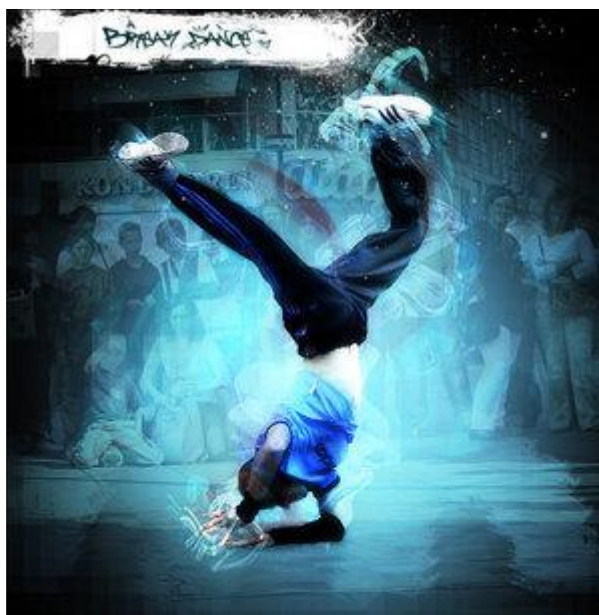
Kultura volných kalhot, dresů americké NBA, marihuany, pouličních tanečních vystoupení, barevných graffiti, gramofonů, masivních zlatých řetězů, ale bohužel i bezútěšných ghett velkoměst USA, gangů, cracku, kokainu a politiky. Tak by se dal zhruba charakterizovat hip hop. Termín, skládající se z hip - v překladu módní, současný a hop - s významem tance a pohybu.

A teď trochu podrobněji:

Hip hop je styl populární hudby. Je tvořen ze dvou hlavních elementů, jimiž jsou DJing a rap.

Hudba, označovaná jako hip-hop, vzniká spojením rytmů mixovaných DJem a veršů, které do nich vkládá rapper. K již zmíněné hudbě, patří grafický projev známý jako graffiti, akrobacie či tanec označovaný pojmem breakdance. Za pátý element je považován beatboxing.

Hip hopová kultura vznikla na počátku 70. let 20. století v USA v černošských ghetech. První zmínky o hiphopové kultuře pochází z New Yorku.

Vzhledem k jejímu původu v sociálně utiskovaných skupinách, hip hopová kultura se často dostává do konfliktu s tradičními "západními" hodnotami. Například v USA je rap vždy spojován s něčím špatným, nelegálním, násilným či kriminálním. Kolébkou break dance (jak již název sám vypovídá, nejedná se o nic jednoduchého) je Amerika. Break dance je akrobatický Hip-hopový tanec.

Hip hop do Česka pronikl hlavně po stránce výtvarné, mladí lidé začali po revoluci jezdit do Berlína, který byl jedním z nejpomalovanějších měst na světě, kde spatřili fenomén grafitti. Skupina PHS patří mezi průkopníky hip-hopu v Česku. Velký význam pro další rozvoj hip-hopu u nás měl bezpochyby třídní festival věnovaný čistě tomuto hudebnímu žánru, jehož 1.ročník se konal v roce 2002 v Pardubicích. Tato akce přitáhla mnoho lidí a stala se průlomovou u nás.

Dnešní hoperby bych rozdělila na dvě skupiny. Ti první hip hopem žije, věnuje se mu. Ti druzí jen chodí ve volných hadrech, hudbu poslouchají, někdy ani to ne a vlastně jim tento styl moc neříká.

Doufám, že jsem vám osvětlila další styl, příště bude zase něco jiného. Možná se ptáte co? Nechte se překvapit, nechám se překvapit i já. Ještě to totiž sama nevím.

Katka Vitochová

Internet

A máme tu konec listopadu a sním další várku skvělých webových stránek. Tentokrát jsem se rozhodla zaměřit přímo na tvorbu vlastních blogů či webů a představím vám celkem šest stránek, kde toho můžete co nejjednodušeji dosáhnout. Věřím, že většina z vás má už s vlastními stránkami zkušenost, ale přesto věřím, že se vám možná budou následující stránky hodit. Co kdybyste to chtěli zkusit jinde.

Na úvod vám chci jen povědět rozdíl mezi webem a blogem, tzv. weblogem. Většina lidí vůbec neví v čem ten rozdíl spočívá. Web, naprogramovaná webová stránka se využívá především jako internetová stránka podporující osobu, firmu atd. Kdežto blog by měl být něco jako osobní deníček dané osoby (bohužel většina blogerů to příliš nedodrжуje).

1.) Do první skupiny jsem se rozhodla zařadit místa, kde si svoje stránky můžete pohodlně vytvořit do pěti minut, pár kliknutími. To je například **BLOG.CZ** – k použití přednastavené designy, ale také možnost vytvoření vlastních. Také obsahuje složku pro vaše obrázky.

Dále také **ESTRANKY.CZ** – podobně jako u blogu, záleží jen na několika kliknutích, možnost výběru až se tří set přednastavených vzhledů.

WEBSNADNO.CZ – stejně jako u předešlých, prostě jen nastavujete. Tady ovšem nepřidáváte články, tak jako na blogu, ale autorizujete stránky podobně jako web.

WEBZDARMA.CZ – Název stránek sám napovídá. Velmi hezky udělaný editor a jako další + bych zmínila velký výběr domén.

SWEB.CZ – Lidé.cz vám také nabízejí místo pro vaše internetové stránky, nemám s tím však vlastní zkušenost.

Kuriozity

5 kuriozit z krimi světa

1.) Německu byl hledán muž, který ukradl televizní obrazovku. Samozřejmě na tom není nic zajímavého pokud nezdůrazním, že hledaná osoba nemá ruce. Tento invalida společně se svými dvěma kumpány ukradli 25 palců širokou televizní obrazovku. Kumpáni byli zachyceni na průmyslové kameře, jak mu televizor připoutávají okolo těla. Vedoucí podniku byl později překvapen, že si ochranka nevšimla invalidy s ohromnou televizí na zádech.

2.) Rozzuřený Ital byl zatčen za to, že slepými náboji střílel do sousedčina spodního prádla, které vyselo na šňůře. Massimo Lazzaretti (69) údajně vyšel s loveckou puškou na balkon, kde vyhrožoval své sousedce střelbou. Po opakovaném výkřiku a výzvě střelec prostřílel sousedce spodní prádlo na věšáku.

3.) Luigi Follerio (45), známý italský podvodník, si měl odpykávat dvouletý trest. Ten však nedoržel a dal se na útěk. Po necelých dvou měsících přišel dobrovolně do věznice Ponte San Leonardo poblíž Neapole, kde potupně žádal o uvěznění. Po odpykaném trestu však přišlo překvapení. Po necelých třech měsících svobody se Luigi Follerio vrátil a žádal o opětovné uvěznění. Komentoval to slovy : „Nesnáším to doma, moje manželka furt křičí a nadává. Mám to radši ve věznici než tam.“

4.) Policisté dohlízející na nepřiměřený hluk mají za úkol zklidnit nebo rozpustit oslavy, které jsou moc hlučné nebo nevyhovující perimetrů. Poslední jejich akcí bylo přerušení oslavy v dětské školce, kde zrovna probíhala karnevalová diskotéka. Děti dováděli na melodii z večerníčků a pohádek, když se tam objevili policisté a vypnuli jim proud. Prý si sousedé stěžovali na nadměrný hluk. Ředitelka školky, Lisa Gordon, nemohla uvěřit, že jim ukončili každoroční oslavu v půl páté odpoledne

5.) Italský penzista musel být převezen do nemocnice, protože jinému důchodci vyfouknul poslední kousek dortu a ten jej za trest bodnul. V restauraci, kde zaplatíte vstupní poplatek a pak můžete neomezeně konzumovat cokoli. Dva takoví důchodci se pobodali kvůli malému dortíku, který údajně vzal starší pán Alfredu Mancinimu (60).

1.stupeň

I ti menší dělají velké věci...

Kláda v zimě

Kláda v lese leží,
v zimě na ní sněží.
V zimě na ní padají vločky,
a jsou velké jak vánočky.
Kláda říká: „brr, to studí“,
vrabec se na větvi nudí.

Natálie Nováková 3.B

Pejsek Alík

Byl jednou jeden pes Alík,
byl tak malý jako balík.
Bouda měl pruhovanou,
červeno – žluto – banánovou.
Alík si čte velmi rád,
bude to i tvůj kamarád.

Klára Weiserová 3.B

Kníže a kněžna

Jede kníže, jede lesem,
až se všechno kolem třese.

jede, jede lesem temným,
veze paní s rouchem jemným.

Koníkům podkovičky zvoní,
paní ale slzy roní.

Paní pláče stále dál,
že zmeškala bál.

Kníže říká, ať nebrečí,
ona, že je nevděčný.

Kníže si stoupne a křičí na ni:
„Vystup si má milá paní.“

Kněžna teď musí chtít nechtít vystoupit,
proč musel kníže na tohle přistoupit?

Knížete po čase hryzalo svědomí,
co když kněžna ztratila vědomí.

Ted' už však doma v zámku sedí,
ven zamyšleně hledí.

Kněžna v lese tiše naříká,
motlitbu si tiše říká.

Kníže hbitě do kočáru nasedne,
za kněžnou se rozjede.

Dlouhé to bylo hledání,
ale šťastné shledání.

A pak jeli spolu,
do svého zámku domu.

Nejoblíbenější zvířata ve třídě 3.A:

Pes – 3 lidé
Morče – 3 lidé
Delfín – 1 člověk
Kočka – 3 lidé
Papoušek – 2 lidé
Lvíče – 3 lidé
Ryba – 1 člověk
Kůň – 2 lidé
Osmák – 2 lidé
Myš – 2 lidé
Opice – 2 lidé
Králík – 2 lidé
Slon – 1 člověk

Aneta Kenclová
Anna Sochorová
3.A

Německý ovčák

Německý ovčák byl vyšlechtěn v Německu v 2. polovině 19. století z Wintemburského a Durinského ovčáského psa. Stavbou těla připomíná vlka. Výška psa může dosáhnout až 65 cm v kohoutku (to je místo na hřbetě, kde začíná jeho krk), fenka je vysoká nejvýš 60 cm. Pes váží 30 až 40 kg, fena váží 22 až 30 kg. Srst je středně dlouhá a může být hnědá, černá, šedá, nesmí být bílá. Německý ovčák je lehce cvičitelný. Používá se u policie, v armádě, jako záchranný, lavinový a hlídací pes. Může doprovázet slepce i hlídat stáda. Potřebuje hodně pohybu a být zaměstnaný, jinak dokáže být zlý.

Michal Gregor 3.B

Redakce

Vzhledem k tomu, že dnešní představení bude o Adéle a Ondrovi, nemohla se toho Adéll ujmut sama. Myslím si totiž, že by se podceňovala a to by byla škoda, proto jsem tu já abych vám ji a Ondru představila. Takže zde jsou.

Další členkou redakce je Adéla Neubertová, co se týká spolehlivosti, není na co si stěžovat, spíš naopak. Je nervní, když něco není včas, bojí se, že se Kláda nebude líbit. Je to perfekcionistka, takže pokud něco není dokonalé, tak je to špatně. Ještě, že někoho takového v redakci máme. I když většinou Kláda nevyjde v termínu (jak se to mohlo stát?), bez ní by nevyšla vůbec, nebo by byla plná chyb, nedokonalá, nepěkná. Co se týká článků, které Adéll píše jsou na skvělé úrovni. Nejde přesně vyjmenovat, co všechno píše, protože když něco chybí, je jedna z těch, kteří si to vezmou na sebe a dopíší. Mezi její stále rubriky však patří Film a Kniha, většinou pak také píše úvodní slovo. Teď v tuto dobu by se dala označit asi jako šéfredaktorka, i když toto místo se v kládě mění častěji, než samotná kláda vychází (a to se mohlo stát jak?!). Na závěr bych o ní chtěla říct to, že kdybych pracovala v opravdových novinách nemohla bych si přát lepší kolegyni, šéfredaktorku nebo kohokoli v okruhu svých kolegů.

Druhý, koho bych vám dnes chtěla představit z redaktorů klády je Ondra Šmejkal. V kládě nezastává jen místo redaktora, je též grafik, takže titulní stránky jsou jeho práce. Kdykoliv je v kládě jakýkoliv problém technického rázu, je většinou Ondra ten, který ho úspěšně vyřeší. Také samozřejmě píše články, má rubriku o PC (úspěšně představena v tomto čísle) a je další z těch, kteří píšou, co je potřeba. Podílí se na vytváření Klády jako takové. Upravuje co je potřeba, jak jsem již zmínila, dopisuje co je potřeba a tak. Snaží se mít všechno včas, vše dokonalé. Nebojí se zkusit něco nového, některé rubriky jsou jeho nápad. A jeho nápady jsou většinou super.

Doufám, že jsem vám představila další dva redaktory tak, že si o nich uděláte správný obrázek. Na závěr bych chtěla dodat, že od té doby, co dělám kládu, mám mnohem méně času, ale ta radost když vyjde, když se líbí, když ji někdo pochválí, ta mi za to fakt stojí. A myslím, že minimálně dva výše uvedení redaktori (ale snad i zbytek) to mají nastejno.

Katka Vitochová